

Neem drie muzikanten en noem ze The Samurai Of Prog. Dit trio, bestaande uit de Amerikaan Steve Unruh (fluit, viool), de Italiaanse bassist Marco Bernard en de Finse drummer Kimmo Pörsti, maakte tal van mooie progplaten. Haal vervolgens de buitenste schil weg en je houdt Bernard & Pörsti over. Nog steeds staat er kwaliteit genoeg voor goede muziek. Tot slot haal je de laatste schil weg, zodat alleen Kimmo Pörsti overblijft. Daar kun je niets meer mee, zou je denken. Fout! Pörsti maakt solo óók kwaliteitsalbums. Is hij de drijvende kracht achter al deze projecten?

KIMMO PÖRSTI

Prognatroesjka

"Van sommige projecten, zoals Paidarion en mijn soloalbums, zou je dat inderdaad kunnen zeggen. Bij The Samurai Of Prog en Bernard & Pörsti speelt Marco Bernard echter ook een hoofdrol. We hebben in de loop der jaren een vrij duidelijke onderlinge taakverdeling ontwikkeld. Dat werkt goed, vind ik, hoewel het ook veel van ons beiden vergt. Marco heeft het vermogen om voor elk nummer geweldige muzikanten te vinden. Hij is ook een eindeloze ideeënbank, denkt constant mee en komt met nieuwe onderwerpen en projecten. Als we het eens zijn over een nieuw project voor TSOP, is het vooral Marco die contact opneemt met de verschillende componisten en muzikanten. Het is mijn taak om het hele muzikale project in elkaar te zetten en de uiteindelijke productie te doen, inclusief het mixen en masteren. Aangezien Seacrest Oy ons familiebedrijfje is, komt het bijbehorende werk natuurlijk ook op mijn bordje."

Is er een verklaring voor de hoge mate van productiviteit? Is je inspiratie eindeloos?

"Om eerlijk te zijn: het belangrijkste is niets anders dan hard werken. Daarbij helpt het wel dat ik al meer dan tien jaar gewend ben met Marco samen te werken. We weten dus allebei

hoe de ander werkt. Hard werken is nodig omdat we nog veel dingen op de ouderwetse manier doen en niet veel apparaten gebruiken. Mijn mixproces is ook traag en vereist veel handwerk, aangezien ik het gebruik van compressoren graag tot een minimum wil beperken. Daarmee houd ik de muziek zo natuurlijk mogelijk. Bovendien hebben we het grote geluk dat er geweldige, getalenteerde componisten en muzikanten met ons willen samenwerken. Het is logisch dat je sneller een album kunt maken met vijf of zes componisten die simultaan werken. Vergelijk dat maar eens met de situatie waarin één persoon alles componeert en arrangeert. Natuurlijk kan het een uitdaging zijn om ervoor te zorgen dat alle nummers goed op elkaar aansluiten, maar het is ook goed als er wat variatie in de composities zit, zolang het album maar coherent genoeg is. Voorheen stond er een aantal nummers van mij op TSOP-albums, maar aangezien we samenwerken met geweldige componisten, vond ik het voor mijn eigen muziek wel een goed idee om soloalbums te maken. Naast drums is het ook leuk om wat gitaren, bas en keyboards te spelen. Bij mijn eigen albums ligt de productiviteit echter niet zo hoog. Maahinen, mijn eerste soloalbum, kwam uit in 1997; het duurde dus 23 jaar om de tweede te maken."

ROBINSON CRUSOE

Als je een nummer hebt, hoe bepaal je dan voor welk project het het beste past?

"Dat hangt ervan af. Als we een project opzetten met een bepaald concept, vragen we de componisten iets te componeren wat bij het gegeven idee past, zoals bij Robinson Crusoe. Het komt soms voor dat we een nummer beter bij een ander project vinden passen wanneer we het horen. Daarnaast kan een geweldig stuk muziek soms zelfs de inspiratie zijn voor een heel nieuw project. Ook kan er wat 'in de wacht' worden gezet en duurt het jaren om er een goede plek voor te vinden. Zo had ik voor mijn soloalbum Wayfarer uit 2020 al 25 jaar eerder een paar nummers gecomponeerd, zoals het titelnummer en Arrival. Enkele andere nummers stamden uit 2013. Pas toen het tijd werd om iets met die songs te doen, heb ik ze allemaal af gemaakt. Voor onze toekomstige release overweeg ik een nummer op te nemen dat ik heb gecomponeerd toen ik vijftien was..."

Is het voor een drummer moeilijker om nummers te schrijven dan voor een gitarist of toetsenist?

"Dat kun je wel zeggen, ja. Als je alleen drums speelt, is het moeilijker om die melodieën 'uitgedocumenteerd' te krijgen. Gelukkig speel ik ook wat gitaar en keyboards. Het is

een persoonlijke tragedie dat ik soms wakker word met een mooie melodie en een complex arrangement, maar dat ik die gewoon niet op tijd op papier krijg. Aangezien ik niet zo thuis ben in muziektheorie, kan ik niet gewoon gaan zitten om alles tegelijk op te schrijven”.

Kost het niet veel tijd en stress om contact op te nemen met alle mensen die je op je album wilt laten spelen en om hun bijdragen te krijgen?

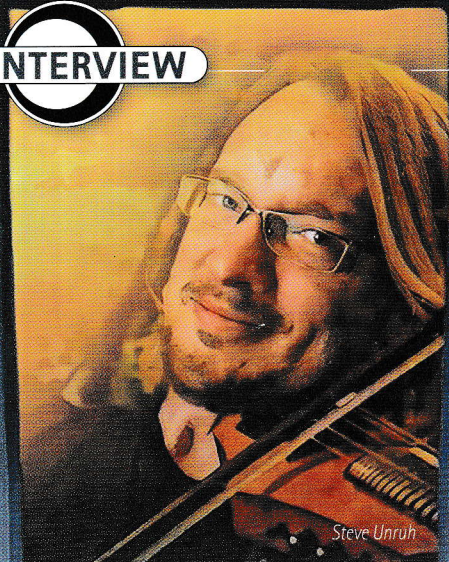
“Ja, dat kost veel tijd en moeite, het kan zelfs veel geduld en diplomatie vergen. Marco heeft veel ervaring met contacten van over de hele wereld, aangezien hij al met veel bands te maken had toen hij jaren geleden de Colossus-tribute-boxen produceerde. We hebben het geluk dat we veel van zulke getalenteerde vrienden hebben op wie we kunnen vertrouwen. Het is echter een paar keer voorgekomen dat een nieuwe muzikant beloofde iets aan te leveren voor een afgesproken deadline en dat we vervolgens nooit meer iets van hem vernamen.”

NIEUWE MIX

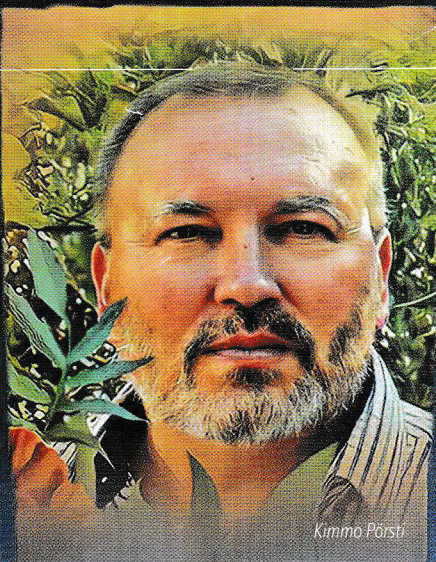
Op Past And Present vinden we enkele nieuwe nummers en enkele remakes van oude nummers. Hoe kwam je tot het besluit om ze opnieuw te bewerken?

“De belangrijkste reden was dat ik bij elkaar wilde komen om een aantal van mijn nummers, die tussen 2004 en 2012 bij verschillende gelegenheden zijn uitgebracht, opnieuw te bewerken. Kati werd oorspronkelijk gecomponeerd als een bruiloftswals voor mijn vrienden Kati en Santeri in 2000. In 2004 was het uitgegroeid tot jazzwals en op het eerste album van Mist Season terechtgekomen. Ergens tijdens het opnameproces in 2004 kreeg ik het voor elkaar de drum-opnames te vernietigen. Uiteindelijk kon ik ze stap voor stap herleiden uit kleine fragmenten. Maar de gedachte liet me niet los om ooit nog een versie te maken met een echte fluit.

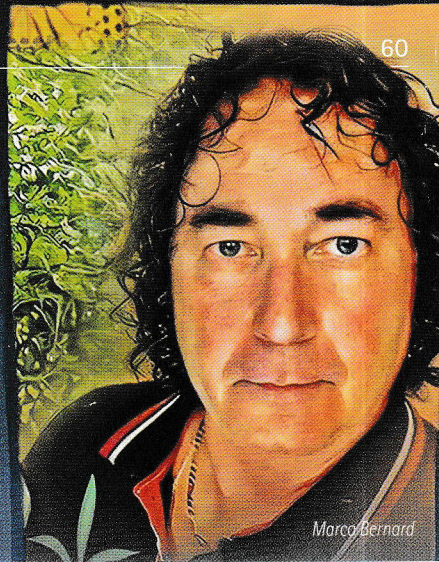

Steve Unruh

Kimmo Pörsti

Marco Bernard

Dance Of The Miststress verscheen in 2006 op het album Woodlands van Mist Season. Ik wist van Rafael Pacha's sterke volksmuziekachtergrond, en het leek me geweldig om met hem een nieuwe versie te maken. Meer dan twaalf jaar geleden vroeg Otso Pakarinen (Ozone Player) me met Nucleo Antirapina mee te doen op het Colossus-tribute-album Cani Arrabbiati. Het was leuk om dat op te nemen. De song heeft één speciaal kenmerk dat het interessant maakt om te spelen: het tempo versnelt continu door het hele nummer heen. Omdat Nucleo sindsdien niet meer op een ander album heeft gestaan, heb ik besloten dat het een nieuwe release verdient met een nieuwe mix. Het titelnummer Past And Present werd in 2012 opgenomen voor het album Made In Finland van Jan-Olof Strandberg. Ik was toen niet erg blij met mijn drums, dus ik vond het wel een goed idee om nog een versie te maken met nieuwe drums en een nieuwe mix. Het laatste nummer uit het verleden is At Lombardy Convent van David Myers."

Nu je hem toch noemt, David Myers is altijd aanwezig op je albums. Normaal speelt hij piano, maar dit keer is zijn prachtige nummer At Lombardy Convent opgebouwd uit veel instrumenten en klinkt het een beetje klassiek. Heeft hij je verrast met dit nummer?

"Nee, het was oorspronkelijk mijn idee om deze versie te maken. At Lombardy Convent werd oorspronkelijk uitgebracht in Colossus' 4cd-box

Decameron III in 2016. Ik vond het een erg leuk nummer. Ik maakte geen deel uit van het ensemble, en aangezien er geen drums in het nummer zaten, vroeg ik me al een hele tijd af hoe het zou klinken met drums. Uiteindelijk durfde ik David te vragen of ik er een nieuwe versie van mocht maken. David werkte vervolgens een nieuwe versie uit. Daarna voegde ik drums en wat bas toe, en Kari Riihimäki elektrische gitaren. Ik moet zeggen dat ik deze versie zelfs beter vind dan het origineel."

ONSCBATBARE WAARDE

Je hebt deze keer veel met Rafael Pacha gewerkt. Wat is er zo speciaal aan Rafael?

"Ten eerste is hij een echte heer en heel gemakkelijk om mee samen te werken. Hij werkt ook erg hard en is zeer productief. Rafael hielp me al met Wayfarer, en op Past And Present was de bijdrage van Rafael zo belangrijk dat het net zo goed een album van 'Rafael Pacha & Kimmo Pörsti' had kunnen zijn. Ik heb dat zelfs voorgesteld, maar Rafael bedankte vriendelijk. Niet alleen is hij een meester op veel instrumenten, ook was hij van onschatbare waarde door me te helpen enkele composities af te maken en geweldige ideeën aan te dragen. Helaas heb ik Rafael nooit persoonlijk ontmoet, alleen via videogesprekken. Ik hoop echt dat ik hem binnenkort persoonlijk kan ontmoeten."

Het titelnummer doet ons denken aan Mist Season. Was het daar oorspronkelijk voor bedoeld?

"Een uitstekende opmerking! Het is inderdaad een song in Mist Season-stijl. Ik wilde eerst nee zeggen... maar toen schoot me te binnen dat ik dat nummer al rond 2005 had gecomponeerd en aan Mist Season had aangeboden. Om een of andere reden is het nooit verder ontwikkeld. Hoe dan ook, toen we in 2012 het album Made In Finland van Jan-Olof Strandberg maakten, leek het een geschikt nummer en heb ik het eindelijk af gemaakt."

Is Mist Season nog actief?

"Helaas niet. Er zat veel talent in die band, dus dat is jammer. Ik denk dat enkele bandleden andere interesses hadden."

Wat kun je ons vertellen over Fused?

"Jari Riitala is een zeer talentrijk multi-instrumentalist uit Turku, Finland. Op een dag heb ik hem om wat demo's gevraagd en omdat ik ze goed vond, hebben we uiteindelijk twee tracks voor Wayfarer gemaakt – en nog een met Dave Bainbridge. Jari's nummers zijn wat meer op fusion gericht dan de mijne, wat alleen maar goed was omdat ik variatie wilde hebben. Voor Past And Present vroeg ik of hij er nog meer had, en hij stuurde Fused. Het is geen gemakkelijk nummer om te spelen, maar ik vind het een geweldige toevoeging aan het album."

TON SCHERPENZEEL

In Dance Of The Miststress horen we onze eigen Ton Scherpenzeel. Als Ton speelt, krijgt het nummer vaak een folky bite. Is dat toeval of was dat ook de reden om hem te vragen?

"Waarschijnlijk is het geen toeval. Ik hoorde Kayaks Merlin kort nadat het uitkwam, en ik was dol op de middeleeuwse en folkachtige invloeden in zijn composities. Ton speelde keyboards op het eerste album van The Guildmaster, en hij had daar ook vier geweldige tracks. Eigenlijk was het de bedoeling om ook Dance... op dat Guildmaster-album te plaatsen, maar na wat discussies met de bandleden besloot ik de nieuwe versie voor Past And Present te gebruiken. Ook al zit er zeker een folky bite in dat nummer, ik moet zeggen dat Tons synthsolo puur goud is. Bovendien is het honderd procent prog."

Nucleo Antirapina klinkt een beetje als Peter Gunn, vind je niet?

"Ja, de riff, inderdaad, dat viel mij ook op toen ik hem voor het eerst hoorde. Nucleo is van oorsprong een soundtrack voor een Italiaanse misdaadfilm."

Elk project waarbij je betrokken bent, wordt perfect gepresenteerd: een geweldige albumhoes, informatie over elk nummer en van elke muzikant een foto. Ben jij de perfectionist die niets minder dan het beste accepteert?

"Ja en nee. In zekere zin ben ik inderdaad een perfectionist die in elk album veel tijd en moeite steekt. Zoals gezegd is mijn mengproces behoorlijk tijdrovend; we kunnen zomaar veertig tot zestig tracks in één song hebben, en bij het mixen doe ik vrij veel met de hand. Naast de muziek besteden we ook veel aandacht aan de hoes. We vinden dat het artwork deel uitmaakt van onze muziek en dat beide hand in hand moeten gaan. Dat is een van de redenen waarom je niet veel van onze muziek op Spotify aantreft; wij vinden dat de muziek en de hoes één geheel moeten vormen. We hebben veel toegewijde fans, en we vinden dat ze het verdienen om voldoende informatie over de nummers in het boekje te hebben. Het is economische zelfmoord om zo veel te investeren in onze covers (6-panel mini-lp-stijl met uitgebreid boekje en gedrukte cd-hoes), maar dat is een soort Seacrest-

standaard geworden. Toch wil ik niet als perfectionist worden beschouwd: voor mij is het gevoel in de muziek het belangrijkste. Zelfs als het spel technisch perfect is, wordt het niet opgeslagen als er geen gevoel in zit. Ik geef je een voorbeeld: de solo van Juhani Nisula (Time Traveller) in Mimmo Ferri's Mira Al Cuore (van ons aanstaande album Spaghetti Epic 4) is technisch misschien niet de moeilijkste die er is, maar hij voelt zo heerlijk aan dat hij bij elke luisterbeurt beter gaat klinken. Ik heb lange tijd het beleid gevolgd dat enkele kleine fouten acceptabel kunnen zijn als ik een opname heb met een goed gevoel. Het maakt het alleen maar menselijk. Misschien hou ik daarom wel van die progbands van begin jaren zeventig: er mogen dan wel foutjes in de muziek zitten, maar de nummers en het spel zijn geweldig. Het belangrijkste is dat het gevoel geweldig is."

SPAGHETTIWESTERN

Wat is het volgende project waar je aan werkt?

"Seacrest Oy heeft zojuist het tweede album van The Guildmaster uitgebracht: Liber De Dictis. Daarnaast komt Spaghetti Epic 4 uit in juni 2022. Het is een vervolg op de eerste drie Spaghetti Epic-tribute-albums die tussen 2004 en 2009 werden uitgebracht door Musea in samenwerking met de Finse Progressive Rock Association Colossus. Zoals de titel al aangeeft, waren de albums geïnspireerd door de spaghettiwesternfilms, dus de muziek was prog met smaakjes van de soundtrack van die films. Alle albums werden geproduceerd door Marco Bernard en bevatten optredens van verschillende artiesten. Na dertien jaar was het tijd voor het vervolgalbum. Deze keer wordt het uitgebracht door Seacrest Oy en is er maar één band: The Samurai Of Prog – maar dan natuurlijk met getalenteerde gasten. In september komt Anthem To The Phoenix Sun van The Samurai Of Prog uit. Het wordt gekenmerkt door de grote Italiaanse componist en muzikant Marco Grieco; hij heeft alle

nummers voor dat album gecomponeerd. Het titelnummer staat al enige tijd op YouTube, met Clive Nolan, Juhani Nisula en onze oud-medewerker Marek Arnold. Om mezelf bezig te houden en om wat gebruik voor mijn liedjes te vinden, besloot ik nog een soloalbum te maken, alleen wordt het deze keer een samenwerking met Rafael Pacha – dat zal wel worden uitgebracht onder de naam Pacha & Pörsti; er zullen alleen composities op staan van Rafael en mijzelf. We hebben al vijf songs opgenomen, en er volgen er nog wat. Marco Bernard is ook begonnen aan een soloalbum, zijn eerste. Beide zullen dit najaar worden uitgebracht."

DISCOGRAFIE (SELECTIEF)

Kimmo Pörsti
Maahinen: Ihmeellinen iltapäivä.....2019
Wayfarer.....2020
Past And Present.....2021

Bernard & Pörsti
Gulliver.....2020
La Tierra.....2020
Robinson Crusoe.....2021

The Samurai Of Prog
Undercover.....2011
Secrets Of Disguise.....2013
The Imperial Hotel.....2014
Lost And Found.....2016
On We Sail.....2017
Archivarum.....2018
Omnibus - The Early Years.....2018
Toki No Kaze.....2019
The Demise Of The Third King's Empire.....2020
Beyond The Wardrobe.....2020
The Lady And The Lion.....2021
The White Snake.....2021
Omnibus II - The Middle Years.....2021
The Spaghetti Epic 4.....2022

The Guildmaster
The Knight And The Ghost.....2020
Liber De Dictis.....2022

Mist Season
Mist Season.....2004
Woodlands.....2006
Reflections.....2011

Paidarion Finlandia Project
Hauras Silta.....2009
Behind The Curtains.....2011
Two Worlds Encounter.....2016

Strandberg Project
Made In Finland (cd+dvd).....2012

The Cosmic Remedy
The Cosmic Remedy.....2013

Robert Webb
Liquorish Allsorts.....2013

Progression
Noxologic.....2016

Various Artists
Seacrest Oy Collection.....2019